

Kunskapscentrum för ensamkommande barn
Marie-Anne Karlsson
marie-anne.karlsson@socialstyrelsen.se

Kommunernas beredskap – unga som får uppehållstillstånd enligt den nya gymnasielagen

Inledning

Kunskapscentrum för ensamkommande barn har regelbundet dialoger med olika aktörer för att hålla sig uppdaterad om situationen för ensamkommande barn och unga samt om vilket stöd socialtjänst och hälso- och sjukvård kan behöva för att i sin tur stödja målgruppen. Under sommaren och början av hösten 2018 framkom bland annat en oro gällande gruppen som sökte uppehållstillstånd enligt den s.k. nya gymnasielagen från bland annat civilsamhället och media. Det rådde oklarhet om lagen skulle kunna tillämpas och rapporter om att många i gruppen saknade försörjning och boende.

Utifrån detta bjöd Socialstyrelsen i oktober bland annat in till en dialog med myndighetschefer från 13 myndigheter och SKL för samtal om situationen. Under mötet diskuterades situationen för flera grupper av särskilt utsatta ensamkommande barn och unga, samma grupper som centret lyft i delredovisningen till departementet i juni 2018¹. Fokus var situationen för de unga som sökt uppehållstillstånd enligt nya gymnasielagen. En fråga var hur förberedda kommunerna är för att möta upp deras behov av framförallt utbildningsplats och boende. Det konstaterades att det saknas en nationell bild av hur förutsättningarna för detta ser ut och Socialstyrelsen beslutade därför att genomföra en enkätundersökning för att få fram en nationell bild av hur kommunernas beredskap ser ut.

Syftet med denna PM är att beskriva den bild som kommunerna gett under undersökningsperioden 31 oktober till 26 november 2018. Efter en bakgrundsbeskrivning redogörs för enkätundersökningen, sammanfattande slutsatser och fortsatt arbete.

Bakgrund

Den nya gymnasielagen

Den 1 juli 2018 trädde ändringar i kraft i lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. Ändringarna gäller ny möjlighet till tidsbegränsat uppehållstillstånd för vissa ensamkommande unga

¹ Kunskapscentrum för ensamkommande barn, Delredovisning 2018, Socialstyrelsen

för studier på gymnasienivå – den s.k. nya gymnasielagen. Studier på yrkesutbildningar inom vuxenutbildningen och liknande utbildningar inom introduktionsprogram på gymnasieskolan ska kunna ge samma möjlighet till uppehållstillstånd som studier på ett nationellt program i gymnasieskolan eller gymnasiesärskolan.

Lagen innebär att unga över 18 år som fått eller annars skulle få ett beslut om utvisning fick möjlighet att ansöka om uppehållstillstånd, om också vissa andra förutsättningar var uppfyllda. Ungdomarna hade till och med den 30 september 2018 på sig att ansöka.

Utöver detta gäller följande för den nya gymnasielagen:

- det tillfälliga uppehållstillståndet är 13 månader långt. Om utbildningen inte kan avslutas under denna tid kan den unge ansöka om förlängning för att avsluta studierna
- efter avslutade studier kan den unge ansöka om ett sex månader långt uppehållstillstånd för att hitta ett arbete i Sverige
- om den unge får ett arbete finns möjlighet att ansöka om permanent uppehållstillstånd
- den nya gymnasielagen ställer lägre beviskrav för personens identitet än vad som hittills har gällt inom migrationsrättens område. Enligt lagen får uppehållstillstånd beviljas även om personens identitet är oklar och han eller hon inte kan göra sin uppgivna identitet sannolik.

Migrationsverket har tagit emot 11 660 ansökningar om uppehållstillstånd enligt den nya gymnasielagen. Drygt tre procent av ansökningarna kommer från flickor. Till och med den 27 november har Migrationsverket prövat 5 285 av ärendena. Av dessa har 3 406 fått bifall på sin ansökan och 1 879 har fått avslag.

Oklart om lagen var tillämplig

Kort efter att lagen trätt i kraft meddelade Migrationsdomstolen i Malmö en dom i vilken den, efter en så kallad lagprövning, fann att beredningen av lagförslaget i den del som avser sänkt beviskrav för identitet varit så bristfällig att lagstiftningen inte får tillämpas. För uppehållstillstånd med stöd av lagen krävs därför, menade domstolen, att den sökandes identitet ska vara klarlagd.

Några dagar senare meddelade Migrationsdomstolen i Stockholm en dom med innebörden att det sänkta identitetskravet strider mot EU-rättsliga bestämmelser.

Mot bakgrund av detta fattade Migrationsverket den 18 juli 2018 beslut om att avvakta med bifallsbeslut i ärenden avseende nya gymnasielagen i väntan på rättslig vägledning från Migrationsöverdomstolen. Vad gäller ärenden där det var uppenbart att den sökande inte uppfyller grundkraven skulle dock fortsatt avslagsbeslut kunna fattas.

Den 25 september bedömde Migrationsöverdomstolen i domar i de två överklagade ärendena ovan att den nya gymnasielagen är tillämplig. Domstolen ansåg inte att stadgad ordning har åsidosatts vad gäller beredningen av lagförslaget, och inte heller att bestämmelsen om sänkt beviskrav strider mot aktuella EU-regler.

Rätten till stöd under ansökningstiden

Majoriteten av de unga som är aktuella för att söka uppehållstillstånd enligt den nya gymnasielagen har en öppen asylansökan hos Migrationsverket eller i domstol. Under perioden fram till beslutet om tillstånd räknas de som asylsökande och har då de rättigheter som asylsökande har.

Cirka 3000 unga av de som söker uppehållstillstånd enligt den nya gymnasielagen har tidigare fått beslut om avslag på sin asylansökan och utvisningsbeslutet har vunnit laga kraft. Efter ansökan enligt de nya bestämmelserna betraktas denna grupp inte längre som asylsökande, utan som tillståndssökande enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA). Tillståndssökande har enligt LMA rätt till dagersättning (71 kr per dag) och särskilt bidrag men inte till logi. Biståndet lämnas av socialnämnden i den kommun där utlänningen vistas och kommunen kan återsöka pengarna hos Migrationsverket. Tillståndssökande personer omfattas inte av vare sig lagen (2008:344) om hälso- och sjukvård åt asylsökande m.fl. eller lagen (2013:407) om hälso- och sjukvård till vissa utlänningar som vistas i Sverige utan nödvändiga tillstånd. Det finns däremot en möjlighet för landstingen att själva ta ställning till att tillståndssökande ska beviljas subventionerad vård under den tid då ansökan om uppehållstillstånd handläggs av Migrationsverket. En rätt till omedelbar akut vård föreligger alltid för tredjelandsmedborgare som vistas i landstinget. Vid sådan vård tar landstingen ofta ut hela vårdkostnaden av patienten.

Både de unga som har ansökt om uppehållstillstånd för gymnasiestudier och de som har beviljats sådant tillstånd kan ha rätt till vårdinsatser enligt socialtjänstlagen (2001:453) SoL. Utgångspunkten är att ensamkommande unga ska erbjudas insatser på samma villkor som andra. En bedömning av vårdbehovet behöver göras i varje enskilt fall. Frågan uppkommer om vilket ansvar socialnämnden har att ordna boende för dessa unga utifrån bestämmelserna i SoL. Det saknas praxis på området och det är därför oklart hur en prövning av socialnämndens ansvar för boende enligt SoL skulle falla ut vid en domstolsprövning. Att socialnämnden har det yttersta ansvaret för att de som vistas i kommunen får det stöd och den hjälp de behöver samt möjligheten för socialnämnden att lämna bistånd enligt 4 kap 2 § SoL ger ändå kommunen möjligheter att erbjuda insatser frivilligt.

Rätten till stöd efter beslut om beviljat tillstånd

Regeringen trycker i proposition 2017/18:252 tydligt på att de unga som får uppehållstillstånd är vuxna och att individen i första hand själv ska ordna boende och försörja sig via studiestödssystemet.

Efter att uppehållstillstånd har meddelats upphör rätten till bistånd enligt LMA. SoL blir då fullt ut tillämplig och ungdomarna kommer att kunna ansöka om försörjningsstöd inklusive kostnad för boende hos kommunen om den unge inte klarar detta själv. Socialnämnden har inte någon generell skyldighet att ordna fram en bostad åt bostadslösa. Enligt praxis (RÅ 2004 ref 130) har det dock ansetts att det finns en skyldighet för socialnämnden att lämna bistånd med att skaffa bostad för den som är helt bostadslös och har speciella svårigheter att på egen hand skaffa bostad. Om bistånd i form av bostad ska utgå till de ungdomar som avses här får avgöras efter en individuell bedömning i varje enskilt fall.

När beslut om uppehållstillstånd ges kommer den unge ha rätt till subventionerad hälso- och sjukvård med stöd av hälso- och sjukvårdslagen (2017:30) HSL på samma villkor som andra som är bosatta i landstinget.

Barnrättsorganisationernas bild av situationen för de unga

Kunskapscentrum för ensamkommande barn skickade i slutet av september ut frågor till de organisationer som deltar i kunskapscentrumets nätverk för organisationer på barnrättsområdet. De organisationer som svarade var Svenska Röda Korset, Röda Korsets Ungdomsförbund, UNHCR, Barnrättsbyrån, Stadsmissionen (Baba), rörelsen Vi står inte ut, Rädda barnen, Flyktinggruppernas Riksråd (FARR), Frälsningsarmén, RFSL ungdom, Skåne stadsmission och Friends.

Merparten av organisationerna skickade in sina svar innan Migrationsöverdomstolen meddelade att den nya gymnasielagen gick att tillämpa (25 september).

En fråga som ställdes specifikt om denna grupp var: *Vilka utmaningar vad gäller psykisk och fysisk hälsa, skolgång, boende och ekonomi ser ni för de som ansökt om uppehållstillstånd för gymnasiestudier enligt den nya gymnasielagen?*

Detta är en sammanställning av svaren:

- lång väntan och oklarheter om lagens tillämplighet har skapat stor oro och osäkerhet hos ungdomarna
- den psykiska ohälsan hos gruppen har ökat.
- avsaknad av trygga boendeplatser för denna grupp ensamkommande unga och problem att få ekonomisk ersättning har påverkat ungdomarnas hälsa
- tydlig och tidig vägledning till socialtjänsten avseende de unga som får beviljande beslut utifrån den nya gymnasielagen för att förhindra att dessa ungdomar återigen hamnar mellan stolarna
- beredskap i socialtjänsten då dessa unga kommer ansöka om bistånd till försörjning och boende enligt SoL då de i många fall inte har rätt till andra medel (som t.ex. CSN) eftersom de inte har någon utbildningsplats och kanske inte kommer att kunna hitta en någon denna termin.

Enkätundersökning

För att få en aktuell nationell bild av beredskapen i landets kommuner skickade Kunskapscentrum för ensamkommande barn en enkät till 83 kommuner och stadsdelar².

Kommunurvalet fördelades på geografi och befolkningsstorlek för att få ett representativt urval av kommuner.

Enkäten besvarades av 69 kommuner vilket innebär en svarsfrekvens på 83 procent. Svarstiden för enkäten var två veckor, därefter genomfördes en telefonpåminnelse där de kommuner som inte svarat erbjöds ytterligare en vecka för att lämna svar.

I enkäten ställdes frågor om huruvida kommunen:

² I denna PM skriver vi fortsättningsvis enbart kommuner men avser kommuner och stadsdelar

- har övergripande riktlinjer eller har fattat beslut om hur de ska bistå de som har fått uppehållstillstånd och hur dessa i så fall ser ut
- har vidtagit särskilda åtgärder för beredskap att tillhandahålla utbildningsplatser
- har vidtagit särskilda åtgärder för beredskap att tillhandahålla boende
- har beviljat bistånd enligt SoL till unga som har ansökt om eller beviljats tillstånd
- samarbetar med eller stödjer civilsamhället när de gäller de som fått uppehållstillstånd
- ger målgruppsanpassad information till de som beviljats uppehållstillstånd.

Det ställdes också en fråga om huruvida de unga som ansökt eller beviljats tillstånd för närvarande går i skolan.

I bilaga till denna PM redovisas sammanfattande grafer med korta texter som bygger på kommentarer som lämnats i öppna svarsalternativ.

Resultat av enkätundersökningen

Sammantaget uppger kommunerna att många av de unga har en utbildningsplats och att kommunerna har beredskap att ordna platser för ytterligare unga som får tillstånd att stanna utifrån den nya gymnasielagen. Kommunerna uppger även att de har beredskap för att hantera eventuellt behov av försörjningsstöd efter individuell bedömning.

När det gäller de ungas boendesituation framgår att kommunerna hanterar detta på olika sätt.

Kommunerna uppger att:

- de unga redan har boende i kommunen
- att kommunen tar ansvar för att tillhandahålla boende
- att kommunen samarbetar med civilsamhället för att bistå de unga med boende
- att kommunen inte vidtar några särskilda åtgärder utan att det är upp till den unge själv att ordna med sitt boende
- att kommunen inte ordnar med boende, men att de har någon form av samarbete med civilsamhället men det framgår ej av svaren om det handlar om boende.

Eftersom enkäten inte innehöll en direkt fråga om hur boendet ordnats för gruppen kan myndigheten inte dra några slutsatser om hur många kommuner som har valt att hantera situationen på det ena eller andra sättet.

Enkäten avslutas med en öppen fråga om läget i kommunen utifrån nya gymnasielagen. I de svaren framstår boendesituationen som den svåraste frågan för kommunerna att lösa.

Närmare hälften (48 procent) av kommunerna uppger att de samarbetar med civilsamhället. Svaren ger inte en tydlig bild av vad samarbetet består av men i de fall det nämns så handlar det om boende och i något enstaka fall psykosocialt stöd.

Av de inkomna enkätsvaren framstår det som att de mindre kommunerna har mer kunskap om de unga som vistas i kommunen. Storstadskommunerna uppger att de inte vet hur många som kan komma att bli aktuella för att få beslut om uppehållstillstånd utifrån den nya gymnasielagen.

När det gäller frågan om kommunen ger målgruppsanpassad information till de unga svarar de olika. Ungefär hälften svarar att de ger målgruppsanpassad information och hälften att de inte gör det. I kommentarerna till frågorna framgår att informationen huvudsakligen ges individuellt, genom skolan eller genom civilsamhället.

Sammanfattande slutsatser

Utifrån enkäten drar myndigheten slutsatsen att kommunerna till stor del har beredskap att handlägga de ungas ansökningar om försörjningsstöd som andra vuxna kommuninvånare och tillhandahålla utbildningsplatser. När det gäller beredskapen att tillhandahålla boende så hanterar kommunerna situationen på olika sätt.

Det är många kommuner som samarbetar med eller överlämnar ansvar till civilsamhället för att lösa boendesituationen för de unga. I fritext är det flera kommuner som uppger att det görs utifrån de medel som regeringen avsatt. I budgetpropositionen för 2018 avsattes 120 000 000 kronor årligen 2018–2020 för ideella organisationers åtgärder mot hemlöshet bland unga vuxna. När denna PM publiceras är det oklart om dessa medel kommer att finnas tillgängliga även nästa år eftersom beslut om regleringsbrev ännu ej har fattats.

De unga som har haft möjlighet att ansöka om uppehållstillstånd enligt den nya gymnasielagen har kommit till Sverige som ensamkommande barn. Kommunerna har varit ansvariga för dem så länge de varit under 18 år. De allra flesta har varit placerade i familjehem, på HVB eller stödboende.

Enligt SoL har socialnämnden ansvar att tillgodose det särskilda behov av stöd och hjälp till barn och unga som kan finnas efter avslutad samhällsvård. I Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om socialnämndens ansvar för barn och unga upp till 21 år i familjehem, jourhem eller HVB (SOSFS 2012:11) anges bland annat att nämnden, om en ung person efter placeringen ska ha ett eget boende, bör tillgodose hans eller hennes behov av stöd och hjälp med frågor om ekonomi och med att ordna bostad, studier eller arbete. När det gäller de unga som får uppehållstillstånd för gymnasiestudier är det andra förutsättningar. I förarbetena till den nya gymnasielagen betonas att det är vuxna personer som får uppehållstillstånd och att de i första hand ska klara sin försörjning och ordna boende själva.

Ensamkommande barn och unga har ofta erfarenheter av traumatiska upplevelser och en otrygghet som kommer av att vara barn på flykt, utan sin familj och med en ovisshet och oro inför framtiden. Riskfaktorerna för psykisk ohälsa, social problematik och narkotikabruk är därför fler samtidigt som skyddsfaktorerna är färre för gruppen ensamkommande barn och unga än för unga generellt.³ En kartläggning av ensamkommande barn och ungas psykiska hälsa visar också att ensamkommande som grupp är överrepresenterad när det gäller suicid.

³ Regeringsuppdrag att kartlägga narkotikavanor bland ensamkommande barn och unga. Folkhälsomyndigheten. 2018

Studier visar bland annat att en trygg och stabil boendemiljö med mycket kontinuitet är skyddande faktorer.⁴

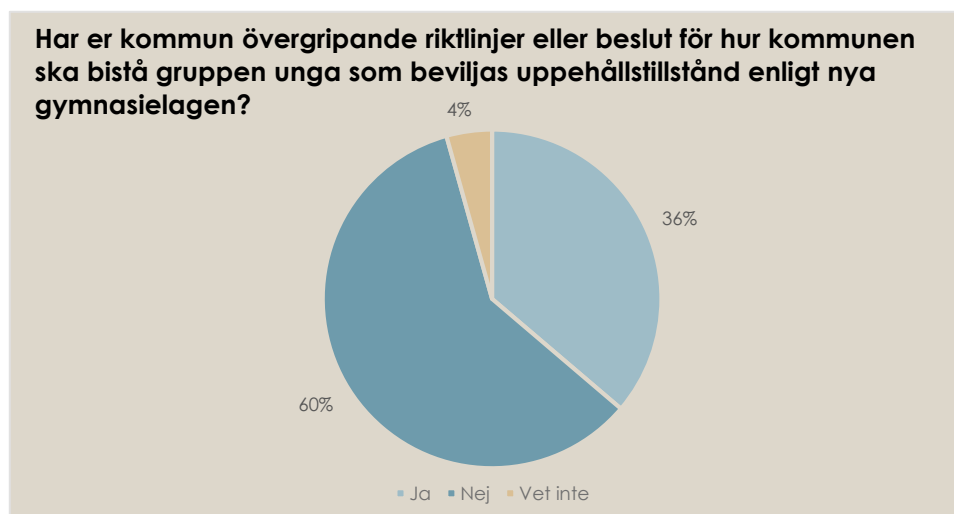
Lagstiftarens intention är att dessa unga ska få stanna i Sverige för att kunna fullfölja sina gymnasiestudier. För att fullfölja studierna behöver grundläggande förutsättningar finnas bland annat genom att ha ett tryggt boende. Utifrån hur kommunerna har svarat på enkäten ser förutsättningarna för detta olika ut i landets kommuner.

Fortsatt arbete

Denna PM ligger till grund för Socialstyrelsens fortsatta arbete. Bland annat kommer kunskapscentrum för ensamkommande barn:

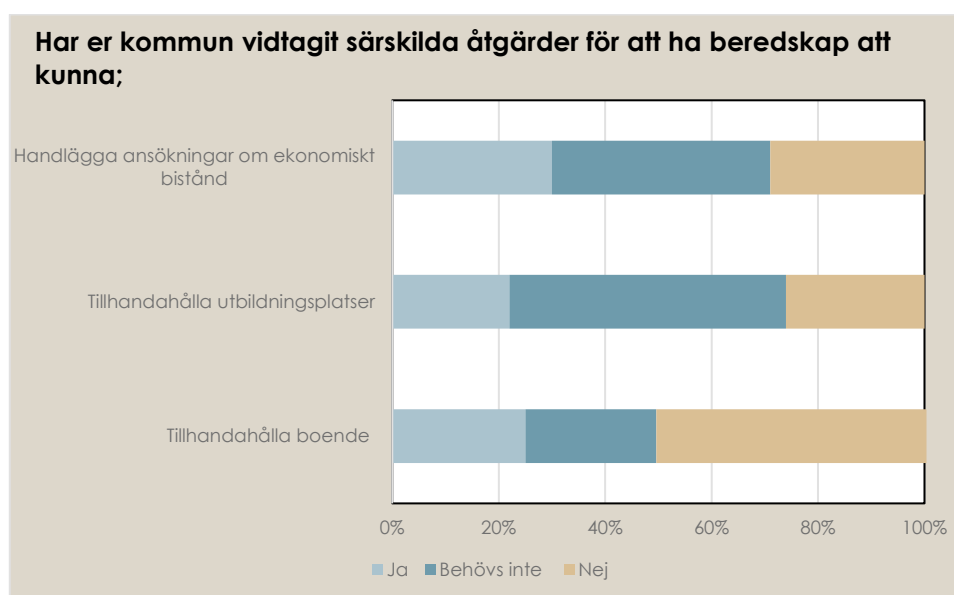
- sprida information om de juridiska förutsättningarna för både kommuners och individers rättigheter och skyldigheter i samråd med SKL
- fortsätta att följa upp gruppen som har fått uppehållstillstånd för gymnasiestudier för att undersöka hur deras situation utvecklats
- informera relevanta aktörer om lägesbilden.

⁴ Kartläggning av självskaðebeteende, suicidförsök, suicid och annan dödlighet bland ensamkommande barn och unga. Karolinska Institutet 2018

Bilaga

Drygt hälften av kommunerna (60 procent) uppger att de inte har några övergripande riktlinjer eller beslut för hur kommunen ska bistå gruppen unga som beviljas uppehållstillstånd enligt nya gymnasielagen. Många av kommunerna hänvisar till lagstiftningen och dess förarbeten där det är tydligt att de unga vuxna själva ansvarar för sitt uppehälle och boende.

36 procent av kommunerna svarar ja på frågan om övergripande riktlinjer eller beslut. Besluten och riktlinjerna handlar om handläggning och hantering av ärenden, vilka regler som ska gälla vid ansökan om boende och försörjningsstöd samt hur kommunen ska kunna stödja den unge till skolgång för de som får tillfälligt uppehållstillstånd.

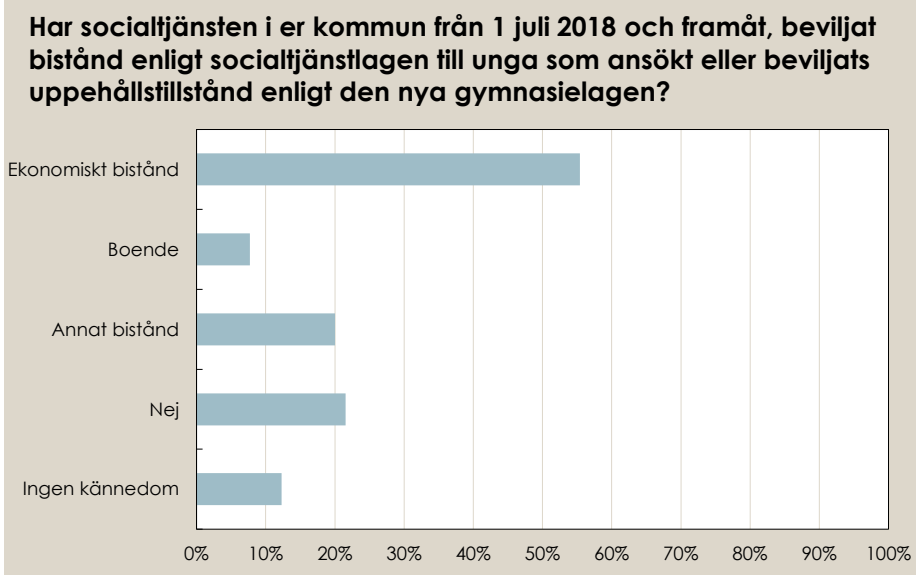
30 procent av kommunerna uppger att de vidtagit särskilda åtgärder för att handlägga ansökningar om **ekonomiskt bistånd**. De har bland annat rekryterat ny personal, inhämtat kunskap om ansökningar om dagersättning enligt lag (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA), utbildat socialsekreterare, tagit fram nya rutiner, utvecklat/upphandlat ny modul för utbetalning av ersättning enligt LMA och reviderad delegationsordning.

Drygt hälften av kommunerna (52 procent) gör bedömningen att det inte behövs vidtas några särskilda åtgärder för att **tillhandahålla utbildningsplatser**. 22 procent av kommunerna uppger att de vidtagit särskilda åtgärder. De har bland annat satsat på studievägledning till målgruppen, samarbetat över förvaltningsgränser, utökat platserna på yrkesutbildningar samt kartlagt behoven för att ha beredskap till kommande termin.

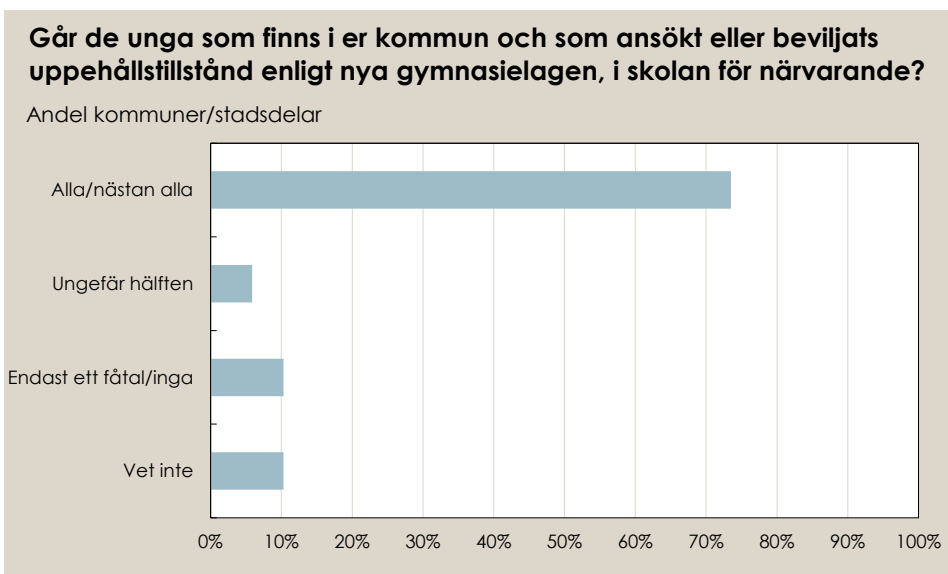
Av de svarande kommunerna har 25 procent svarat att de vidtagit särskilda åtgärder när det gäller att **tillhandahålla boende** för de unga. De uppger att de har möjlighet att tillhandahålla boende för ungdomarna till exempel genom att det finns lediga lägenheter i kommunen eller att det finns en beredskap att tillhandahålla boende/tak över huvudet efter individuell prövning eller att de uppdrar åt civilsamhället att ordna med boende för de unga.

Ytterligare 25 procent av kommunerna uppger att de gör bedömningen att det inte behövs särskilda åtgärder för att tillhandahålla boende till de unga. Sex av kommunerna förklarar sitt svar i fritextsvar. En förklaring är att det enbart handlar om ett fåtal unga i kommunen, en annan att de unga i kommunen redan har boende men också att kommunen inte har någon skyldighet att tillhandahålla bostad till de unga.

50 procent av kommunerna svarar nej på frågan om de vidtagit särskilda åtgärder när det gäller boende för de unga. Även här är det några kommuner som förklarar sitt svar i fritextsvar. Bland annat hänvisas till att det är den unges eget ansvar att hitta ett boende, en kommun uppger att de unga som omfattas av nya gymnasielagen redan har boende i kommunen samt att man har ett samarbete med civilsamhället när det gäller boende. En kommun menar att det är svårt att ha beredskap då de inte vet hur många ungdomar som kommer att beviljas uppehållstillstånd men deras erfarenhet är att snabbt kunna tillhandahålla boendeplatser.

Drygt hälften (55 procent) av kommunerna har beviljat ekonomiskt bistånd till unga som ansökt eller beviljats uppehållstillstånd enligt nya gymnasielagen från 1 juli 2018 och framåt. Bistånd i form av boende har beviljats av åtta procent av kommunerna. I kommentarer framkommer att annat bistånd framförallt är dagsättning enligt LMA för tillståndssökande. En kommun svarar att de gett bistånd i form av stöd till de unga kring boende och utbildning. En kommun har beviljat en person vandrarhem utifrån ”tak över huvudet garantin” och en kommun uppger att de unga som nu är över 18 år och som varit anvisade som ensamkommande barn till kommunen har fått bistånd jämlikt 4 kap. 1 § SoL i form av fortsatt placering i familjehem eller stödboende under ansökningstiden, i väntan på beslut från Migrationsverket.

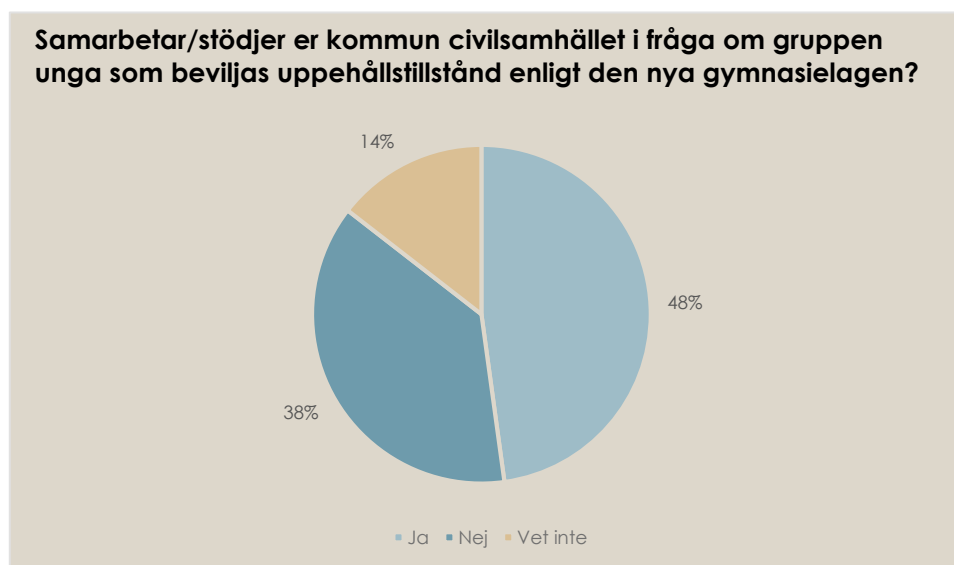
74 procent av kommunerna uppskattar att alla eller nästan alla unga i kommunen som ansökt om eller beviljats uppehållstillstånd enligt nya gymnasielagen har en utbildningsplats. I kommentarer kan man dock se viss reservation för att man inte känner till alla ungdomar som bor/vistas i kommunen och att svaren utgår från de ungdomar som kommunen på något sätt har ansvar för.

En kommun som svarar att alla eller nästan alla ungdomar har en utbildningsplats uttrycker det på följande sätt:

”Vi har inte kännedom om alla ungdomar och var de bor. Är de aktuella hos oss så vet vi ju så klart det, men alla är ju inte det. De vi har kännedom bor bland annat inneboende hos kompisar och flyttar även runt en hel del har vi förstått.”

En stadsdel som svarat att ungefär hälften av de unga har en utbildningsplats reserverar sig på följande sätt:

“Detta är bara en gissning. Vi vet att många går i gymnasiet redan men också att en del inte gör det. Det uppges finnas drygt 600 ungdomar i staden som omfattas av lagen och vi har inte koll på alla.”

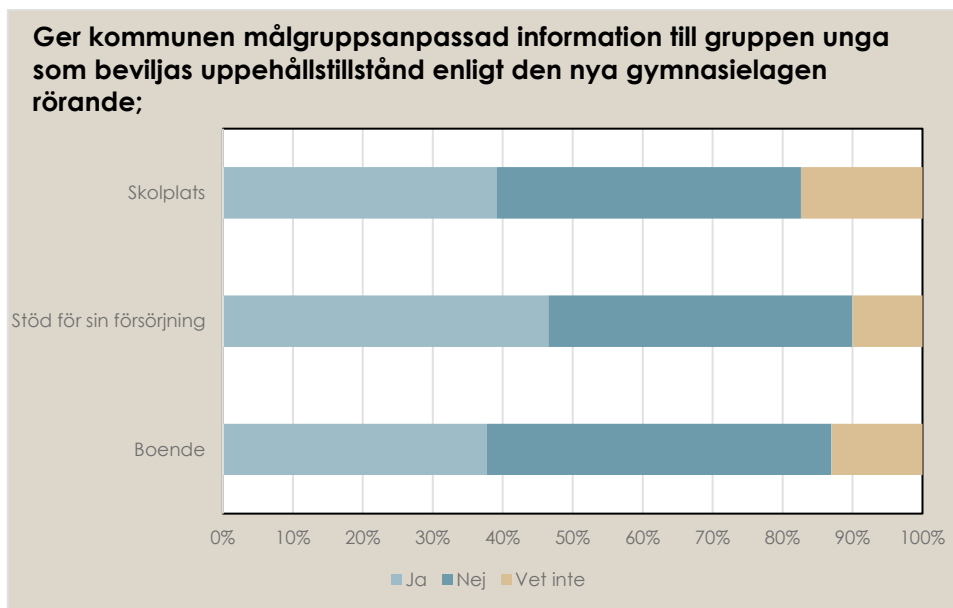
Närmare hälften (48 procent) av kommunerna samarbetar med civilsamhället i fråga om gruppen unga som beviljats uppehållstillstånd enligt nya gymnasielagen.

Kommunerna stödjer genom föreningsbidrag och annat bidrag till lokala föreningar, intresseorganisationer och kyrkor.

Avtal mellan kommun och civilsamhälle, Idéburet offentligt partnerskap (IOP) nämns av tre kommuner.

Av kommentarerna så framgår inte tydligt vad man samarbetar kring men i de fall det nämns så handlar det om boende och i något enstaka fall psykosocialt stöd.

Av flera kommentarer framgår att samarbetet inte särskilt gäller gruppen unga som ansökt eller beviljats uppehållstillstånd enligt nya gymnasielagen utan målgruppen är ungdomar som kommit till Sverige som ensamkommande barn och som nu är över 18 år.

Det är i stort sett lika många kommuner, som uppger att de ger målgruppsanpassad information, som att de inte gör det. Skillnaden är lite större när det gäller information om boende. Där är det en något större andel av kommunerna som uppger att de inte ger målgruppsanpassad information (49 procent).

Kommunerna hade möjlighet att kommentera vilken form av information de ger. Kommentarererna är mycket blandade men handlar bland annat om att kommunen ger individuell information, att kommunen informerar genom civilsamhället, att gruppen får information på samma sätt som andra kommuninvånare och att kommunen ger information genom studie- och yrkesvägledare.

Tre kommuner lyfter fram att man skapat checklista/att göra lista till målgruppen med information om vad de unga förväntas göra efter beslut om tillfälligt uppehållstillstånd. Informationen handlar bland annat om ansökan om personnummer, folkbokföring, ansökan om studiemedel och extra tillägg hos CSN samt att ansöka om ID-kort, öppna ett bankkonto och registrera sig i bostadsköer på öppna marknaden.

Övriga kommentarer om läget i er kommun utifrån nya gymnasielagen?

Sista frågan i enkäten är en öppen fråga om läget i kommunen utifrån nya gymnasielagen. Frågan besvaras av 20 av de 69 svarande kommunerna. Närmare hälften av de 20 kommentarerna handlar om svårigheter att lösa boendesituationen för de unga.

I övrigt handlar kommentarerna om antalet ungdomar som ansökt om uppehållstillstånd enligt nya gymnasielagen. Några kommuner uppger att de endast handlar om ett fåtal medan andra kommuner uppger att det råder osäkerhet kring hur många som sökt. Andra kommentarer handlar om osäkerhet gällande lagstiftningen, avsaknad av nationella riktlinjer samt osäkerhet gällande ersättning till kommunerna.